

[Brorsen.]

rundt om i Landet staaet og fortalt, at der kunde spares 40—50 Mill. Kr., og saa var Sikkerheden endda meget større for Danmark, efter at vi havde afrustet, saa at vi næsten intet Forsvarsværn i det hele taget havde. Jeg mener derfor, man har Lov til at sige, at det er paa et falsk Grundlag, Socialdemokraterne har faaet en hel Del af de mange Stemmer, de har faaet.

Men naar jeg nu har kastet dette Tilbageblik paa Fortiden, saa er jeg saa meget Realitetspolitiker, at jeg udmærket godt forstaar — og saaledes ser vi paa det fra vor Side —, at det afgørende i dette Øjeblik er, hvorledes det Forslag er, der nu bliver fremlagt. Er der Mulighed for Forstaaelse, eller vil man gennemføre det selv? Det er de Radikale og Socialdemokraterne jo i Stand til. Og nu blev der sagt i al Almindelighed af Forsvarsministeren, at man fra den Side var villig til Forhandling. Men naar jeg ser tilbage paa Resultaterne af denne Rigsdags-samling, saa har vi gjort lidt bitre Erfaringer, og derfor er det os ikke tilstrækkeligt, at der kommer en almindelig Udtalelse om, at man er villig til Forhandling. Det skal vise sig, naar vi kommer ind i Udvalgsarbejdet, hvorledes man til syvende og sidst vil stille sig fra Regeringspartierne og Regeringens Side.

Man kender ikke rigtig Venstres Standpunkt, siger man. Jeg synes egentlig, at vi saa tit, den ene Gang efter den anden, har tilkendegivet, hvorledes vi fra Venstres Side ser paa hele vort Forsvar, og jeg har ment, det var min Opgave her, hvor vi staar over for en socialdemokratisk Regerings Forslag, at paavise de svage Punkter i dette. Det har jeg gjort, og jeg har bl. a. sagt med Hensyn til Udskrivningen, at nu kunde man vende og dreje det, som man vilde, saa indkaldes der efter Forslaget 1 000 Mand mindre end efter Ordningen af 1932. Og jeg har for mit Vedkommende ikke rigtig kunnet finde tilstrækkelig Begrundelse herfor i den Situation, vi er inde i. Det samme har jeg sagt med Hensyn til Luftforsvaret, som jeg synes absolut er det svageste Punkt i det Forslag, Ministeren har fremsat. Ministeren siger den ene Gang efter den anden, at der er dog en vis Risiko for fjendtlige Flyvere, ogsaa hvis man gennemfører hans Forslag. Risikoen er nu meget lille, saa vidt jeg kan se, idet man kun afser nogle ganske faa Batterier til Københavns Luftforsvar. Naturligvis kan det være, at Københavns Luftforsvar bliver fuldkommen uoverkommeligt, det tør jeg ikke udtale mig om paa nuværende Tidspunkt. Der blev af Mini-

steren nævnt et Tal, jeg tror, det var 26 Mill. Kr. Men jeg vil derved gøre opmærksom paa, at der, saa vidt jeg forstaar, skal afhændes værdifulde militære Etablissementer, og at der kan indvindes betydelige Beløb ved denne Realisering, er der jo slet ikke Tvivl om.

Jeg gaar ud fra, at de nærmere Forhandlinger vil blive ført i Udvalget. Om militære Forslag gælder det jo i særlig Grad, at de er ikke meget detaillerede, det forlanger jeg heller ikke de skal være, men desto mere er det en Nødvendighed, at man faar nærmere Oplysninger i Udvalget fra Ministeren baade om det ene og det andet, om de Ting, man ikke rigtig kan klare ved blot at læse Forslagene igennem.

Hvad Spørgsmaalet Militærvæsenet — Arbejdsløsheden angaar, vil jeg ikke have, man skal misforstaa mig, og jeg tror ogsaa, jeg har udtalt mig tilstrækkelig klart. Naar vi har en Arbejdsløshed i Øjeblikket paa 150 000, saa er det givet, at selv om man indkaldte nogle faa Tusinde Mand flere, kunde det ikke i særlig Grad aflaste denne store Arbejdsløshed. Jeg mener, man maa se rent forsvarsmæssigt paa det og spørge, om det i forsvarsmæssig Henseende har nogen Betydning. Det har det selvfølgelig, og naar vi har Tusinder og atter Tusinder af unge arbejdsløse, er det et Spørgsmaal, om man ikke har Lov til — det mener jeg — at stille de to Ting i Relation til hinanden, og det saa meget mere, som en arbejdsløs koster Samfundet lige saa meget som en Soldat. Det er paa denne Maade, jeg vil have mine Udtalelser forstaaet, og ikke saaledes, at jeg skulde mene, at man i særlig Grad kunde aflaste Arbejdsløsheden ved at indkalde 2 000—3 000 Mand flere.

Med Hensyn til de frivillige Korps har jeg naturligvis ikke, som Ministeren sagde, spurgt, hvorfor Skytteforeningerne ikke var med, men jeg har sagt, at man kan jo frygte for, at næste Gang bliver det Skytteforeningerne, det kommer til at gaa ud over. Jeg forstaar, at dette er et Kardinalpunkt for Regeringen. Jeg synes, at naar man vil være retfærdig over for disse Korps, maa man sige, at man kan ingen Bebrejdelser rette imod dem, og det har Forsvarsministeren jo heller ikke forsøgt. Det er det billigste Militær, vi i det hele taget har, hvis man da kan kalde det Militær. De hjælper i alt Fald til ved forskellige Lejligheder. Det gjorde de bl. a. under Sikringsstyrkens Indkaldelse, og da fik de en Tak fra den daværende Forsvarsminister, Hr. Munch, for den Hjælp og Støtte, de havde ydet. Jeg synes ikke, der er Spor af Argu-